

MÁTE DOMA TROJKÁRA?

Dieťa môže byť šťastné aj bez jednotiek, víťazstiev v školských olympiádach a nemusí sa cítiť menejcenné.

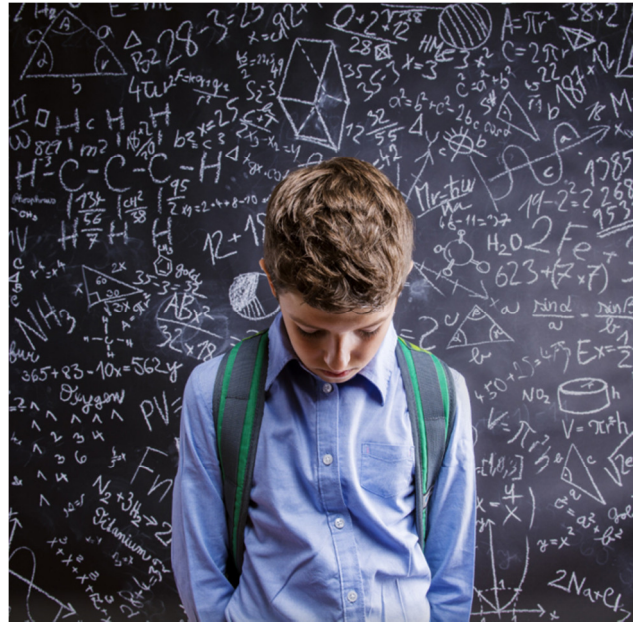
Každý rodič očakáva, že práve jeho dieťa bude úspešné a vzdelané. Prípadný neúspech v škole sa často vníma ako zlyhanie celej rodiny. No ide naozaj o zlyhanie?

Na to, že deti nenosia zo školy jednotky a včeličky, ešte neznamená, že nemôžu byť úspešné, nadané v iných oblastiach. Naopak, často sú pohybovo zdatné, zručné, spoločensky a emocionálne vyspelé, sú kamarátske, majú zmysel pre humor...

Ak dieťa v škole neprospeje podľa rodičovských predstáv, rodičia začínajú byť sklamaní. Sklamanie prenášajú na dieťa a začínú ho obviňovať. Veľmi často zaznieva veta: „Keby sa viac snažil(a), určite by mal(a) lepšie známky“.

Dieťa sa snaží. lebo chce vyhovieť rodičom. Ak však zlepšenie nenastáva, naopak, čoraz viac ho kritizujú z nedostatku snahy, lenivosti a lajdáctva, začne sa brániť.

Bude sa snažiť vyrovnávať so situáciou po svojom. Je treba si uvedomiť skutočnosť, že dieťa nerozumie, prečo sa mu v škole aj napriek snahe nedarí. Postupne stráca dôveru v svoje schopnosti, cíti sa neisté, má znížené sebahodnotenie, sebadôveru, nevie sa koncentrovať a postupne nezvláda ani to, čo mu dovtedy išlo.

Pod neustálym tlakom neúspechu sa dieťa mení, začne sa brániť, odmieta spolupracovať, zabúda na úlohy, stráca zošity, žiacku knižku, pomôcky do školy...

Snaží sa pritiahnúť pozornosť a presadiť sa negatívne zlým smerom, vystrája, šaškuje, chváli sa, vymýšľa si, môže byť agresívne, útočí na deti, vysmieva sa, žaluje, ponizuje slabších. Výsledkom je možno zhoršená známka zo správania a bludný kruh sa uzatvára. Sú aj deti, ktoré zareagujú opačne a uzavru sa do seba. Plačú, majú strach, stávajú sa apatickými.

Ako pomôcť?

Rodičom chvíľu potrvá, kým sa zmiera s tým, že ich dieťa nebude nosiť domov jednotky. Aj trojka môže u niektorých detí znamenať obrovský pokrok a snahu, čo by mali rodičia adekvátnym spôsobom oceniť. Mali by prestať hľadať vinníka a naopak, začať pomáhať dieťaťu rozvíjať sa v iných oblastiach. Najviac mu pomôžu tým, že reálne odhadnú jeho možnosti. To znamená klásť na dieťa dosiahnuteľné ciele, s ktorými si poradí, aby sa mu zvýšilo sebahodnotenie, sebaúcta.

Domáca príprava by nemala dieťa preťažovať a vziať mu všetok voľný čas a pohyb. Tak naozaj nebudete mať šancu zistiť, čo iné mu ide lepšie ako škola.

Dieťa musí cítiť, že ho prijímajú také, aké je a budú ho ľúbiť aj s horšími známkami.